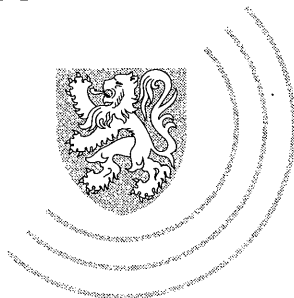

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

3 december 1996

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing

BELEIDSBRIEF

**Toerisme en Landbouwpromotie in Vlaanderen
Beleidsprioriteiten 1997**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden
uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme.

Vaste leden : de heren Herman Candries, Paul Deprez, Johan De Roo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy Schuermans ;

de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Didier Ramoudt ;

de heren Carlos Lisabeth, Jef Sleenckx, Robert Voorhamme ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Cannaerts, Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer John Taylor, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heren Louis Bril, André Denys, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Fred Dielens, Jacky Maes ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Jan Penris ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

482 (1996-1997)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

467 (1996-1997)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

DAMES EN HEREN,

Het voorliggende ontwerp van decreet werd ingediend naar aanleiding van de beslissing van het Uitgebreid Bureau van 4 november 1996, dat zich bijzonder kritisch opstelde nopens de opname van de artikelen 20 tot 26 in het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997. Het Rekenhof stelde in zijn opmerking van 24 oktober 1996 (Stuk 428 (1996-1997) – Nr. 2, blz. 2 en 3) eveneens dat deze artikelen in feite niet thuishoorden in het ontwerp-programmadecreet 1997, vermits het zonder meer duidelijk is dat hierdoor de doorvoering van een privatiseringsoperatie wordt beoogd, via een programmadecreet, waarin slechts bepalingen van begrotings-technische aard mogen worden opgenomen.

In de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden werd hierover ook uitgebreid van gedachten gewisseld bij de bespreking van het programmadecreet 1997. (Voor het verslag hierover Zie Stuk 428 (1996-1997) – Nr. 23). Door de heren Herman Candries, Robert Voorhamme, Paul Deprez en Eddy Schuermans (Stuk 428 (1996-1997) – Nr. 4 (II)) en door de heren André Denys, Jef Sleetx, Christiaan Vandenbroeke en Jos Stassen, (Stuk 428 (1996-1997) – Nr. 4 (III)) werden bij deze bespreking amendementen ingediend teneinde de artikelen 20 tot 26 uit het ontwerp van programma-decreet te lichten.

Ter stemming gelegd werd het amendement ingediend door de heren Herman Candries, Robert Voorhamme, Paul Deprez en Eddy Schuermans (Stuk 428 (1996-1997) – Nr. 4 (II)) aangenomen met 8 stemmen. Hiermee werd gevolg gegeven aan de opmerking van het Rekenhof en werd tevens uitvoering gegeven aan de beslissing van het Uitgebreid Bureau van 4 november 1996. Ingevolge de aanneming van dit amendement (II) werd het amendement ingediend door de heren André Denys, Jef Sleetx, Christiaan Vandenbroeke en Jos Stassen (Stuk 428 (1996-1997) – Nr. 4 (III)), dat eenzelfde draagwijdte heeft, zonder voorwerp.

Gelet op de nauwe samenhang van de in het voorliggende ontwerp van decreet behandelde problematiek werd het luik "Landbouwpromotie" van de Beleidsbrief "Toerisme Vlaanderen en Landbouwpromotie in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten 1997" hiermede in samenhang besproken (Stuk 467 (1996-1997) – Nr. 1).

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER LUC VAN DEN BRANDE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

1.1. Een afzonderlijk ontwerp van decreet

De minister-president beaamt dat de bepalingen van voorliggend afzonderlijk ontwerp van decreet aanvankelijk waren opgenomen in het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 – Hoofdstuk VI – Promotie- en uitvoerbeleid. Afdeling 1, Vlaams promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing – Artikelen 20 tot 26.

Het Vlaams Parlement heeft echter beslist dat dit bij een afzonderlijk decreet dient te gebeuren. Hierbij werd overeengekomen dat de behandeling van het decreet gelijktijdig zou verlopen met de bespreking van het programmadecreet, teneinde tegen het jaareinde over een nieuwe structuur te kunnen beschikken voor de agro- en visserijmarketing.

De minister-president verklaart begrip te kunnen opbrengen voor het kritisch onderzoek door het Vlaams Parlement van de verschillende hoofdstukken van het programmadecreet 1997.

1.2. Waarom landbouwpromotie ?

Inzake de promotie van de producten uit de landbouw, tuinbouw en visserij als specifiek beleidsveld, wordt als doel gesteld in het binnen- en buitenland de promotie van de producten van de Vlaamse Landbouw, Tuinbouw en Visserij te verzorgen en op die manier de afzet ervan te bevorderen. Het verhogen van de consumptie van deze Vlaamse producten waarbij een grotere afzet in binnen- en buitenland (export) wordt nagestreefd, is het uiteindelijke hoofddoel van het landbouwpromotiebeleid.

In alle ons omringende landen – onze belangrijkste handels- en exportpartners, maar ook concurrenten ten aanzien van de Vlaamse producten – organiseert de overheid zelf of geeft zij de machtiging tot het organiseren van productpromotie.

De specifieke sectorale promotie-activiteiten per product (zoals zuivelproducten, vlees, brood, vis en bloemen en planten) worden volledig gefinancierd met de verplichte bijdragen vanuit de betrokken bedrijven zelf per sector. Voor 1997 wordt de opbrengst van deze bijdragen geraamd op 450 miljoen frank.

De activiteiten van de acht subsectoren (akkerbouwproducenten, groenten en fruit, sierteelt, runderen, varkens, pluimkleinvee en eieren, zuivel, zeevisserij) worden omschreven en begroot in een jaarprogramma dat wordt voorbereid in de permanente werkgroepen van de acht subsectoren. De Vlaamse regering heeft twee weken geleden het jaarprogramma voor 1997 goedgekeurd.

De product-promotie-activiteiten worden hoofdzakelijk uitgevoerd door (beroeps-)organisaties die hiertoe opdrachtovereenkomsten afsluiten met het Vlaamse Gewest. Het horizontaal activiteitenprogramma betreft promotie-activiteiten in binnen- en buitenland die niet sectoraal gebonden zijn, het opzetten van het permanent consumentenpanel, pers, PR en corporate image en bijzondere promotie-opdrachten vanuit de Vlaamse regering.

1.3. Aanleiding (noodzaak) tot het uitwerken van een nieuw statuut

In het regeerakkoord wordt gesteld dat voor de land- en tuinbouwsector en voor de visserij – in overleg met de sector – een specifiek beleid dient te worden uitgewerkt dat een antwoord biedt op de structurele wijzigingen die zich aanbieden. Het marketingbeleid voor de promotie van de producten uit deze sector dient vooral gericht te worden op de nieuwe markten buiten de Europese Unie. Hiervoor zou een langetermijnoplossing geboden worden, waarbij de diverse sectoren structureel betrokken blijven, met respect voor de regel dat ze de middelen die de sectoren inbrengen mee beheeren.

Bij de overheveling van de landbouw- en promotiebevoegdheid naar de Gewesten werd in het programmadecreet 1994 het Vlaams Promotie Fonds opgericht als pararegionale A, zonder personeel en andere logistieke middelen.

De noodzakelijke ondersteuning en continuïteit wordt gegeven vanuit de ALT (afdeling VLAM) en de daartoe opgerichte vzw, teneinde de Vlaamse personeelsleden van de opgesplitste federale vzw voor de afzet te kunnen opvangen. Deze driedelige structuur is organisatorisch niet langer houdbaar – onder meer door het verschillend statuut van de

vaste ambtenaren en tijdelijke contractuelen, de verschillende administratieve procedures tussen administratie en vzw – zodat de voorbije maanden gezocht werd naar een efficiënter werkend orgaan en statuut voor de VLAM.

Tevens wenste de sector (die 80 percent van de middelen inbrengt) een grotere bevoegdheid dan de huidige wettelijke adviesfunctie ingevolge de pararegionale A-structuur.

1.4. Het juridisch kader om te komen tot het door de sector op te richten promotiecentrum

De minister-president stelt dat vanuit de aangehaalde bepaling in het regeerakkoord gezocht wordt naar een juridisch sluitende structurele oplossing en een nieuw statuut voor de VLAM.

Door de sector een Vlaams promotiecentrum te laten oprichten, wenst de Vlaamse regering een grotere responsabilisering van de sector inzake het beheer van de middelen en de organisatie van de werking. Dit promotiecentrum zal dan verder in de plaats van het huidige promotiefonds de verplichte bijdragen innen.

Op zich verandert er niets aan het verplicht karakter van de bijdragen die geïnd worden bij de producenten uit de verschillende agro- en visserijsectoren. Dit systeem van verplichte bijdragen om de sectorale productpromotie te kunnen financieren wordt reeds decennia lang toegepast, en is volgens de minister-president algemeen aanvaard in de sector, gezien de bestemming van deze bijdragen rechtstreeks de sector ten goede komt door het professioneel uitwerken van promotiecampagnes.

De Raad van State stelt in zijn advies, en stelde dit reeds bij het oprichten van het promotiefonds, opgericht bij programmadecreet van 1994, dat deze verplichte bijdragen een belasting zijn.

Het is juridisch niet duidelijk of deze verplichte bijdragen een belasting dan wel een retributie zijn.

Er is hoe dan ook een relatie tussen de (verplichte) heffing en de dienstverlening – prestatie die hiervoor geleverd wordt inzake productpromotie. Een kaasproducent bijvoorbeeld die bijdragen stort, financiert de specifieke promotie-activiteiten van zuivelproducten. Het komt zijn handelsactiviteit aldus ten goede. Deze specifieke, sectorale promotieprogramma's worden trouwens uitsluitend gefinancierd met de bijdragen van de betrokken bedrijven.

Deze relatie bijdrage – dienstverlening is weliswaar niet voor 100 percent rechtstreeks waardoor niet over een zuivere retributie kan gesproken worden.

Fiscaal-juristen die terzake een onderzoek instelden, concludeerden dat het in feite gaat om een retributie-belasting.

Krachtens artikel 173 van de Grondwet kunnen ook andere van de voormelde overheden afgezonderde rechtspersonen, bij wet, decreet of ordonnantie worden gemachtigd om geldsommen te innen.

Met voorliggend ontwerp van decreet wordt een door de sector op te richten promotiecentrum gemachtigd bijdragen te innen. Dit is geen belasting, daar deze niet algemeen is, niet ten laste van alle burgers, maar enkel specifiek voor producenten van agro- en visserijproducten. Een volledig sluitende en rechtstreekse aanwijsbaarheid van de dienstverlening bij een zuivere retributie, zou betekenen dat de overheid het promotiecentrum machtigt merkenreclame voor dit product van dit bedrijf te voeren. Dit kan toch ook niet de bedoeling zijn. Op basis van deze elementen meent de minister-president dan ook te mogen stellen dat deze "machtigingsregeling" ten aanzien van de sector zelfs zoals voorgesteld in voorliggend decreet wettelijk is, en dit in ieder geval naar de geest van de wet.

De overheid kan de machtiging tot het heffen van verplichte sectorale bijdragen enkel geven aan een privaatrechtelijke instelling als deze voldoende representatief wordt geacht voor de gehele sector.

Op basis van deze representativiteit kan de Vlaamse regering een Vlaams promotiecentrum voor producten uit de landbouw, tuinbouw en visserij erkennen.

Dit statuut bestaat reeds in het kader van het toegepast sectoraal onderzoek, waarbij collectieve centra werden opgericht op basis van de besluitwet van 30 januari 1947 onder meer in de sectoren bouw, textiel, metaal,... Het wordt dus niet voor de eerste maal toegepast.

Daarenboven stipt de minister-president aan dat de verplichte bijdragen per sector bij besluit van de Vlaamse regering algemeen verbindend worden verklaard. Deze bij besluit algemeen verbindend-verklaring van sectoraal voorgestelde bepalingen wordt evenzeer toegepast bij sectoraal afgesloten collectieve arbeidsovereenkomsten, en dit in toepassing van de wet van 5 december 1968 betreffen-

de de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités.

De Vlaamse regering erkent het promotiecentrum waardoor deze privaatrechtelijke instelling het recht krijgt verplichte bijdragen te heffen. De kwalificatie van dergelijke verplichte bijdragen als "belasting" verhindert echter niet dat die bijdragen rechtstreeks ten behoeve van andere instanties dan het gewest kunnen opgelegd worden. De bevestiging van de mogelijkheid dat ook andere instanties, dan de in artikel 170 van de grondwet bedoelde overheden, belastingen kunnen heffen, vindt steun in de rechtspraak van de Afdeling Administratie van de Raad van State, en dit specifiek in toepassing op de sector. In een arrest van 20 september 1963 sprak de Raad zich uit over heffingen die door de Nationale Zuiveldienst werden geïnd ten laste van de zuivelproducenten om de uitgaven te financieren van "propaganda" die hij op wettige wijze voerde ter verbetering van de zuivelmarkt.

De manier waarop, en wanneer en hoe geïnd zal worden, de overtredingen en wanbetalingen en eventuele andere uitvoeringsbepalingen zullen bij besluit(en) van de Vlaamse regering geregeld worden, waarbij vertrokken zal worden van de huidige regeling terzake die uitgevoerd zal worden door het op te richten promotiecentrum in plaats van de administratie.

II. TOELICHTING BIJ DE BEGROTING 1997

De minister-president deelt mee dat vanuit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks een dotatie toegekend kan worden aan het promotiecentrum teneinde de toegewezen opdracht te kunnen uitvoeren.

Deze dotatie, die momenteel evenzeer voorzien is in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, zal verder op de eerste plaats aangewend worden om de personeels- en werkingskosten van het overgedragen vzw-personeel, alsook de niet-sectorale promotieprogramma's (het horizontaal programma), te financieren.

Voor 1997 wordt daartoe op de begroting een krediet ingeschreven van 123,6 miljoen frank. Dit is hetzelfde bedrag voor 1996, geïndexeerd.

Het oprichten van het promotiecentrum betekent de afschaffing van de afdeling VLAM binnen de administratie Land- en Tuinbouw (ALT) waardoor personeels- en werkingskosten die tot de gemeen-

schappelijke kosten van de ALT en het departement EWBL werden aangerekend, integraal ten laste zullen gelegd worden van het nieuw op te richten promotiecentrum. Het nieuw statuut (contracten van onbepaalde duur) voor de overgedragen vzw-personeelsleden, één van de uitgangspunten van de nieuwe structuur, brengt evenzeer bijkomende kosten met zich mee. Deze verhoging van de personeels- en werkingskosten wordt geraamd op 50 miljoen frank en zal bij de aanpassing van de begroting 1997, midden volgend jaar, terug moeten bekeken worden.

De ambtenaren die binnen de afdeling VLAM van de administratie Land- en Tuinbouw werkzaam zijn, zullen ter beschikking gesteld worden van het nieuwe promotiecentrum. Dit zal het voorwerp uitmaken van een specifieke regeling, waarbij de weddekosten van deze ambtenaren maar ook hun werkingskosten, verder zullen gedragen worden door de algemene begroting (algemene administratieve kosten).

Deze kosten worden geraamd op 75 miljoen frank en kunnen niet verhaald worden op de eigen middelen van de sectoren via de bijdragen, daar deze bestemd zijn voor promotie-acties, noch op de dotatie aan het promotiecentrum daar hiermee de niet-sector-gebonden promotie-activiteiten (horizontaal programma) gefinancierd worden, alsook de weddekosten van het huidig vzw-personeel (een 30-tal) die instaan voor de sectorale promotie-acties.

De statutaire ambtenaren die zullen ter beschikking gesteld worden, hebben een meer beleidsondersteunende en uitvoerende taak (directie, juridisch advies, boekhouding, administratieve opvolging en uitvoering, public relations, innen van de bijdragen).

Dit zal het voorwerp uitmaken van een protocol met duidelijke afspraken inzake deze ter beschikking gestelde ambtenaren. Bij de oprichting van Aquafin werd eenzelfde terbeschikkingstelling uitgewerkt voor ambtenaren van de Vlaamse Milieu Maatschappij gezien de exploitatiebevoegdheid voor rioolwaterzuiveringsinstallaties werd overgedragen. Ook hier zijn er dus voorgaanden.

De minister-president besluit dat de gevolgde werkwijze in feite de continuïteit in het openbaar bestuur dient te garanderen in de overgangsperiode tussen de NDALTP en de overgedragen bevoegdheden inzake het landbouw- en promotiebeleid, ingevolge het Sint-Michielsakkoord, gevolgd door de uitwerking van een eigen instru-

ment om dit promotiebeleid waar te maken. De regeling hiervan bij afzonderlijk ontwerp, brengt een joint venture tot stand tussen de sector, die instaat voor 80 percent van de bijdragen, en de overheid, die voor het promotiebeleid eveneens een bijdrage zal leveren. Het betreft een sui generis oplossing. De minister-president heeft geopteerd voor een behoedzame en geleidelijke aanpak, waarbij zowel de overheid als de sector inspanningen doen voor het promotiebeleid.

III. ALGEMENE BESPREKING

3.1. Het ontwerp van decreet

3.1.1. Omvorming van de huidige pararegionale A naar een pararegionale B, onderscheiden personeelsstatuten en wijze van inning van de bijdragen

De heer Jean-Marie Bogaert stelt zich bijzonder kritisch op ten aanzien van de gevolgde werkwijze. De haast waarmee de bestaande structuren thans worden omgevormd, wekt de argwaan van spreker. Is deze hervorming wel noodzakelijk? Spreker stelt dat de inleidende uiteenzetting van de minister-president onvoldoende de voorgestelde herstructurering van het landbouwpromotiebeleid ondersteunt. De Raad van State stipt aan dat het in feite gaat om een heffing van belastingen. Waarom kunnen de bestaande structuren niet verbeterd worden? Volgens de heer Paul Deprez zijn er geen bezwaren om het promotiebeleid op te dragen aan een vzw, die op autonome wijze, mits fiat van de Vlaamse regering, zich hiervan terdege kan kwijten. De Vlaamse Gemeenschap kan, in het algemeen belang van het promotiebeleid, aan deze v.z.w. een dotatie toekennen. Een vzw verdient de voorkeur boven een pararegionale B. Hierop wenst de heer Jean-Marie Bogaert te vernemen of het in de bedoeling ligt, eens de privatiseringsoperatie doorgevoerd, deze dotatie af te schaffen.

De minister-president antwoordt hierop als volgt. Dit ontwerp van decreet is geen overhaast initiatief. De minister-president verwijst naar de opeenvolgende staatshervormingen van 1980 en 1988 waarbij een aantal elementen van het landbouw- en promotiebeleid niet werden overgedragen naar de gewesten. Deze overdracht gebeurde wel gedeeltelijk in 1993 in het Sint-Michielsakkoord. De minister-president stelt dat dit ontwerp van decreet is ingegeven door de zorg een grotere rechtszekerheid te scheppen. De keuze van een pararegionale B werd eveneens door de minister-president in overweging genomen. Het betreft de

promotie van land- en tuinbouwproducten, die grotendeels wordt gefinancierd door bijdragen vanuit de sector (80 percent).

De keuze van het Vlaams Promotiecentrum voor het voeren van de landbouwpromotie is in feite ingegeven door een zorgvuldige afweging. Volgens de minister-president is een administratie niet hét promotie-instrument bij uitstek. Wat de optie van een pararegionale A betreft, beaamt de minister dat deze structuur inderdaad nauw verwant is met een niet-B structuur. De minister-president deelt mede dat er thans een dertigtal pararegionale instellingen zijn opgericht. Het Vlaams Parlement was echter geen voorstander van de uitbreiding van dit aantal.

De keuze van een pararegionale A is in feite een substitutie-oplossing voor de pararegionale B, waarnaar de voorkeur niet meer uitging. Een pararegionale A, die voor 80 percent wordt gefinancierd door de sector, is in feite volkomen afhankelijk van de beleidslijnen. De oprichting van een Centrum, gedragen en mede georganiseerd door de sector, en gevoed door initiatieven vanuit de sector, is volgens de minister-president de meest geëigende structuur. Gelet op het belang van de landbouwpromotie gaat de overheid echter duidelijke verbintenissen aan om, naast de bijdragen vanuit de sector, ook een bijdrage te leveren. De minister-president meent dat de overheid bijdragen kan opleggen voor de promotie, maar dat het promotiebeleid best geconcipeerd wordt door de betrokken sector zelf. (cf. Sierteelt, zuivel-sector). De producent is het best geplaatst om vanuit een dynamisch perspectief zijn producten te veilen.

Volgens de minister-president is het echter niet de bedoeling om na een korte periode dit overheidsengagement af te bouwen.

De heer Paul Deprez meent dat de garantie van de dotatie van de overheid overeind dient te blijven. Ook het personeel en de gebouwen moeten terbeschikking worden gesteld. Spreker meent dat het gekissebis tussen vzw en pararegionale B niet op het promotiebeleid mag wegen. Daarenboven meent het lid dat het thans niet het ogenblik is om de bijdragen substantieel te verhogen, gelet op de minder gunstige conjunctuur.

De minister-president repliceert op deze bemerkingen als volgt. Vooreerst benadrukt de minister-president dat de driedelige structuur niet langer organisatorisch houdbaar was omwille van het verschillend statuut van vaste ambtenaren en tijdelijk contractuelen. De sector zelf was vragende partij voor

deze hervorming. De minister-president verheelt niet dat bepaalde ambtenaren deze herstructureren met lede ogen aanzien en dwarsliggen. De minister-president refereert evenwel aan de politieke verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering, om het promotiebeleid zo efficiënt mogelijk te organiseren.

De heer Jean-Marie Bogaert is evenwel niet de mening toegedaan dat de sector vragende partij zou zijn voor deze herstructurering, gelet op de redelijke graad van tevredenheid over de werking. Wel zijn er inderdaad nog een aantal knelpunten, die kunnen worden beslecht. De sector zelf staat niet aan de klaagmuur wat betreft de organisatiestructuren van de VLAM. Spreker uit felle kritiek op de gevolgde werkwijze en kondigt de neerlegging van amendementen aan.

Inzake de in het ontwerp van decreet voorgestelde maatregelen ten aanzien van het personeel, merkt spreker op dat het onderscheid tussen de twee verschillende statuten van het personeel tewerkgesteld in de VLAM, door het voorliggende ontwerp van decreet niet zullen worden weggewerkt. Weliswaar kunnen bepaalde negatieve neveneffecten van de bestaande organisatiestructuren worden weggewerkt via de omvorming tot een pararegionale B, in plaats van de huidige pararegionale A.

Het essentiële onderscheid tussen beide formules, zou impliceren dat de structuur degelijk wordt onderbouwd met een goed gestructureerde Raad van Bestuur, die in plaats van de minister-president over een eigen beslissingsbevoegdheid zou kunnen beschikken.

De minister-president verheelt niet dat de keuze van een pararegionale of VOI B, een van de opties was, zoals blijkt uit de door de heer Jean-Marie Bogaert neergelegde amendementen (Stuk 482 (1996-1997) – Nr. 2). De minister-president refereert aan de door het Vlaams Parlement goedgekeurde motie, inzake een moratorium op de oprichting van pararegionalen B. Deze discussie werd ten gronde gevoerd in de Commissie voor Financiën en Begroting. De denkpiste van de pararegionale B werd door de minister-president echter niet verder ontwikkeld.

De minister-president begrijpt de kritische houding van het Vlaams Parlement inzake de wildgroei van VOI's. Er zullen er geen bijkomende meer worden opgericht.

De heer Jean-Marie Bogaert, hierin bijgetreden door de heer Didier Ramoudt, meent dat een der-

gelijke redenering niet ernstig is, vermits de bestaande toestand thans een pararegionale A is. De door het Vlaams Parlement goedgekeurde motie inzake het moratorium op de oprichting van nieuwe pararegionalen, vindt spreker geen argument. Spreker stelt voor om de negatieve aspecten van een pararegionale A weg te werken. In feite zou de minister-president, gevolg gevend aan de motie van het Vlaams Parlement, onmiddellijk alle bestaande pararegionalen B dienen te privatiseren. Het voorliggende ontwerp behelst de vervanging van een pararegionale A en een verbeterd statuut naar B.

De heer Jean-Marie Bogaert merkt op dat de VLAM een dubbel personeelsstatuut hanteert in de huidige situatie (ambtenaren) en een aantal personeelsleden die aangesteld en angeworven zijn door de vzw. Spreker meent dat een dergelijke situatie om problemen vraagt. Stellen dat de huidige toestand neerkomt op een pararegionale A, zonder personeel, is onjuist.

De minister-president belooft om de opgeworpen kwestie nader te onderzoeken, maar meent dat spreker het niet bij het rechte eind heeft.

De minister-president licht dit toe als volgt. Sinds 1993 werd voor de ALT een tussenoplossing uitgewerkt via een v.z.w. structuur (programmadecreet 1994). Destijds was men de mening toegedaan dat men in eenzelfde administratie of dienst moeilijk personeel kon tewerkstellen met verschillende statuten. Een dergelijke toestand is niet werkbaar. De bestaande statutaire verschillen dienen ten spoedigste worden weggewerkt.

De heer Jean-Marie Bogaert repliceert dat bepaalde ambtenaren van de ALT wel voor de VLAM werken. Welke taken verrichten ze concreet en hoe wordt er gewerkt? Spreker dringt bij de minister-president zeer snel aan op een ordentelijke regeling. De heer Jacques Laverge merkt op dat uit de toelichting blijkt dat de ambtenaren vanuit de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking zullen worden gesteld van de VLAM. Deze terbeschikkingstelling is gratis. Is dit correct? Naast de bestaande dotatie wordt een bijkomende dotatie voorzien voor deze personeelskost.

De minister-president repliceert hierop als volgt. Deze personeelskost wordt geraamd op 75 miljoen frank. Het Promotiecentrum dient decretaal onderbouwd, nadien kan hieraan uitvoering worden gegeven. Hoeveel ambtenaren voor de werking van dit Promotiecentrum noodzakelijk zullen zijn is nu nog niet in te schatten. De minister-president ver-

kies de dotatie op het peil van 1996 te houden, mits indexatie. Bij de bijsturing hiervan, naar aanleiding van de budgetcontrole, zal het wellicht mogelijk zijn om de budgettaire kost van deze ambtenaren exact in te schatten.

De heer Jacques Laverge dringt er bij de minister-president op aan om de statutaire verschillen tussen de ambtenaren zo snel mogelijk weg te werken, vermits dit fnuikend zal werken op het dynamisme van de op te richten instelling.

Vervolgens ontspint zich in de commissie een ruime gedachtewisseling omtrent de wijze van inning van de verplichte bijdragen. De heren Jean-Marie Bogaert en Didier Ramoudt zijn de mening toegedaan dat de inning van een verplichte bijdrage een vorm van belastingheffing is. Dit blijkt volgens sprekers afdoende uit het advies van de Raad van State (Stuk 482 (1996-1997) – Nr. 1, blz. 19): "Volgens de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering zouden de verplichte bijdragen niet alleen worden geïnd door het Promotiecentrum (artikel 21, § 1, van het ontwerp), maar zouden ze ook rechtstreeks ten goede komen aan die (privaatrechtelijke) instelling en dan ook niet op de middelenbegroting van het Vlaams Gewest worden ingeschreven. Een degelijke regeling is onverenigbaar met de inzake belasting, begroting en boekhouding van de gemeenschappen en gewesten geldende grondwettelijke en wettelijke regelen". Sprekers stellen dat bijdragen van burgers, bestemd voor een gemeenschappelijk doel, aldus worden onttrokken aan de parlementaire controle. Wat de verplichte bijdragen betreft, stipt de heer Didier Ramoudt aan dat deze maatregel in bepaalde professionele groepen niet gunstig wordt onthaald. Alhoewel de opzet van het voorliggende ontwerp van decreet nobel is, betreurt deze spreker toch de vaagheid ervan, vooral op cruciale punten. Inzake de verplichte bijdragen attendeert de heer Didier Ramoudt op bepaalde specifieke situaties, zoals gelegenheidsproducenten (kerstsparren) die tevens de volledige bijdrage dienen te betalen, voor een eenmalige productie. Het ontwerp dient op dit vlak wellicht nog te worden verfijnd.

3.1.2. Wat behelst het promotiebeleid en over welke producten gaat het?

Spreker mist terzake een duidelijk invulling in het ontwerp van decreet (Vlaamse producten, Belgische producten, buitenlandse producten). Wie dient deze promotie te voeren en via welke beroepsvereniging zal dit promotiebeleid verlopen? Betreft het representatieve beroepsverenigingen, verenigingen die alleen in Vlaanderen

actief zijn, verenigingen met of zonder rechtspersoonlijkheid ?

Vervolgens vraagt spreker aan de minister-president welke de relatie zal zijn tussen de betrokken vereniging en Export Vlaanderen. De huidige samenwerking tussen deze twee organisaties loopt goed, vermits de VLAM in zijn contacten met Export Vlaanderen een preferentiële partner is. Het huidige ontwerp van decreet is een stap terug en zal deze preferentiële contacten afbouwen.

Om al deze redenen deelt de heer Jean-Marie Bogaert mede, amendementen ter tafel te leggen, teneinde het huidige ontwerp van decreet grondig te amenderen.

De heer Didier Ramoudt hekelt vervolgens het feit dat de sector die reeds bijdragen betaalt voor het voeren van een promotiebeleid, vervolgens nog een tweede maal dient te betalen voor het promotiemateriaal (folders). Waaraan ligt dit ?

3.2. De Beleidsbrief Toerisme en Landbouwpromotie in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten 1997 – Luik Landbouwpromotie

3.2.1. Nood aan een eigen Vlaams statistisch beleid

Spreker betreurt dat Vlaanderen inzake het vergaren van de voor het voeren van een eigen Vlaams promotiebeleid, onontbeerlijke regionale statistische gegevens, grote problemen ondervindt. Spreker merkt op dat thans wordt gewerkt aan de mogelijkheid om statistische gegevens te verstrekken over het Vlaams exportbeleid. Sinds midden 1996 wordt eveneens gewerkt aan een belangrijk meetinstrument. Waarover gaat het precies ?

Spreker stelt dat de Vlaamse regering nog steeds in belangrijke mate beleidsmatig afhankelijk is van het federale NIS, waar een grote achterstand is in de verwerking van statistische gegevens.

De minister-president refereert aan de bespreking in deze commissie van de Beleidsbrief Statistiek, waarin tevens fel werd aangedrongen op een federale wetswijziging, via overleg tussen de Vlaamse regering en de federale regering. De minister-president refereert aan een juridisch advies waaruit zou blijken dat Vlaanderen in feite terzake over meer armslag zou kunnen beschikken, via de "implied-powers".

3.2.2. Integrale kwaliteitszorg (IKZ) en globaal promotiebeleid in de visserijsector

Volgens de heer Didier Ramoudt wordt het pro-

motiebeleid ten aanzien van de eerder kleinschalige visserijsector veel te versnipperd gevoerd. Spreker betreurt deze fragmentaire aanpak. Tijdens de bespreking van de Beleidsbrief Landbouw, Tuinbouw en Visserij Beleidsprioriteiten 1997, ingediend door Minister Eric Van Rompuy (zie deel I van het verslag) uitten verschillende leden hun bezorgdheid over de invoering van een kwaliteitslabel in de visserijsector. De visserijsector dient aan de aangesloten leden van de beroepssector voortdurend nieuwe bijdragen te vragen, teneinde te kunnen overleven, en zal binnenkort, indien het voorliggende ontwerp van decreet wordt goedgekeurd, eveneens worden geconfronteerd met een verplichte bijdrage. Spreker stelt dat hierdoor de concurrentiekracht van een sector, waar de situatie nu reeds precair is, nog verder wordt uitgehouden.

Vervolgens accentueert spreker het belang van de onlangs in Oostende opgestarte oesterkweekprojecten in het kader van de doelstelling 5-b initiatieven. Spreker stelt vast dat de desbetreffende initiatiefnemers inzake het promotiebeleid in grote onwetendheid verkeren.

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De amendementen zijn opgenomen in Stuk 428 (1996-1997) – Nr. 2.

Opschrift

Door de heer Jean-Marie Bogaert wordt, staande de zitting een amendement ingediend dat ertoe strekt het opschrift als volgt te wijzigen : "Ontwerp van decreet betreffende Vlaamse Dienst voor Agromarketing" en de tekst van het ontwerp van decreet te vervangen door een integraal nieuwe tekst.

De heer Jean-Marie Bogaert licht dit amendement toe als volgt. Wat de in het amendement voorgestelde nieuwe tekst voor artikel 3 van het ontwerp van decreet betreft, benadrukt spreker dat de relatie van de nieuwe op te richten organisatie met Export Vlaanderen vooral zijn aandacht heeft. Het voorliggende ontwerp breekt met de preferentiële banden die er met Export Vlaanderen bestaan. Het amendement wil deze bevoorrechte relatie met Export Vlaanderen en het Promotiecentrum behouden, vermits dit een kostenbesparend effect impliceert en een kostenverlagend effect heeft.

De minister-president refereert aan artikel 4 van het ontwerp van decreet.

Het door de indiener gevolgde denkspoor van een pararegionale B werd eveneens door de Vlaamse regering in overweging genomen. Het betreft de promotie van land- en tuinbouwproducten, waartoe 80 percent van de bijdragen worden geleverd door de sector. Twee elementen werden in overweging genomen, nl. het voeren van een soepel promotiebeleid door de betrokken sectoren en producenten en het kenbaar maken van Vlaanderen in de Wereld, via een aantal buitenlandse agenturen, die tevens nauw zullen samenwerken met Export Vlaanderen.

De minister-president pleit voor het behoud van de tekst van het ontwerp van decreet.

Ter stemming gelegd wordt het amendement verworpen met 8 stemmen tegen 1.

Artikel 1 (nieuw)

Bij artikel 1 wordt een amendement ingediend door mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Robert Voorhamme (Stuk 482 (1996-1997) – Nr. 2) (I) dat ertoe strekt voor artikel 1, dat artikel 1 bis wordt, een nieuw artikel in te voegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid."

De indieners van het amendement merken op dat in alle door het Vlaams Parlement aangenomen decreten de rechtsgrond ervan is opgenomen (Gewest- of Gemeenschapsaangelegenheid, of beide).

In het thans voorliggende ontwerp van decreet is deze rechtsgrond niet opgenomen.

De minister-president formuleert geen bezwaar tegen dit amendement.

Ter stemming gelegd wordt het amendement als nieuw artikel 1 en de vernummering van de overige artikelen aangenomen met 8 stemmen.

Artikel 1

De heer Paul Deprez merkt op dat in dit artikel gewag wordt gemaakt van een Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing. § 3 handelt over de promotie van de producten van de landbouw, tuinbouw. De heer Paul Deprez, hierin bijgetreden door de heer Jacques Laverge, wensen de promotie van de Vlaamse producten te verbeteren en dienen terzake een amendement in (Stuk 482 (1996-1997) – Nr. 2 (II) dat luidt als volgt : "In § 3 op de derde regel voor het woord "producten" het woord "Vlaamse" invoegen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey onderstreept het belang van de ontwikkeling van de meest geschikte producten, ondersteund met een goed promotiebeleid. Kan de overheid terzake niet nauwer samenwerken met de producenten teneinde het promotiebeleid, de productie beter af te stemmen op het afzetbeleid. Aldus zou in feite een echt strategisch promotiebeleid kunnen worden gevoerd, met inbegrip van een IKZ.

Ter stemming gelegd worden het amendement en het aldus geamendeerde artikel aangenomen met 8 stemmen.

Na hernummering wordt dit artikel 2

Artikel 2

Volgens de heer Paul Deprez is het thans zeker niet het meest geschikte moment om de verplichte bijdragen van de bedrijven uit de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij te verhogen. Daarenboven wenst het lid nadere toelichting over de wijze van inning, de vastlegging van de bijdragen en het aanduiden van de bijdrageplichten ? Geldt deze bijdrageplicht voor iedereen ? Wat het recht van het promotiecentrum om verplichte bijdragen te innen van de bedrijven uit de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij betreft, formuleert spreker hiertegen geen bezwaren, vermits een dergelijke regeling reeds lang bestaat in bepaalde sectoren, o.m. de sector van de hopteelt (Poperinge). Ook in Europese context bestaat een dergelijke bijdrageregeling.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey stipt aan dat de NDALTP aanvankelijk slechts een dotatie ontving vanuit het Departement Landbouw. Intussentijd werd inzake het promotiebeleid inderdaad een lange weg afgelegd. Spreker wenst van de minister-

president een overzicht te ontvangen over de bijdragen die, vanuit het beroep of vanuit de overheid, de laatste jaren werden toegekend voor de ondersteuning van het promotiebeleid.

Voor 1996 werd voor de landbouwpromotie een krediet uitgetrokken van 561 miljoen frank. De overheid financierde hiervan 121 miljoen frank. Vervolgens stelt mevrouw Trees Merckx-Van Goey geen voorstander te zijn van een financiële reservetvorming door de pararegionalen, vermits dit, aldus de heer Didier Ramoudt zou wijzen op een te hoge bijdrage ofwel op een te sterke besparing op het promotiebeleid.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey repliceert als volgt. Het ligt niet in de bedoeling van spreker om op lange termijn de dotatie af te bouwen aan dit Promotiecentrum. Wel is spreker voorstander van enige garanties op het financiële vlak ten aanzien van deze vzw. Hierop attenderen de heren Didier Ramoudt en Jacques Laverge spreker erop dat het voorliggende ontwerp van decreet geen gewag maakt van een vzw-structuur, maar wel de terminologie "Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing" hanteert.

De heer Jacques Laverge stelt vast dat het ontwerp van decreet geen uitsluitel geeft over de precieze structuur van dit Promotiecentrum. De notie "privaatrechtelijk orgaan" kan eveneens worden gehanteerd voor een NV. Spreker stelt dat er wel degelijk een duidelijk onderscheid is tussen een v.z.w.-structuur en een andere vennootschapsrechtelijke structuur. De oprichting van een vzw gaat niet gepaard met een kapitaalbreng, in tegenstelling met de oprichting van een NV, die de inbreng veronderstelt van een maatschappelijk kapitaal.

De minister-president is de mening toegedaan dat de organisatie van het promotiebeleid vanuit de sector zelf dient te geschieden. Precies daarom werd de structuur opengelaten in het voorliggende ontwerp van decreet.

Ter stemming gelegd wordt dit artikel en de vernummering ervan met 8 stemmen aangenomen.

Na hernummering wordt dit artikel 3

Artikel 3

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Ter stemming gelegd wordt dit artikel aangenomen met 8 stemmen

Na hernummering wordt dit artikel 4.

Artikel 4

Bij artikel 4 worden geen bijzondere opmerkingen gemaakt.

Wel neemt de commissie volgende tekstcorrectie aan :

- het eerste lid van dit artikel vervangen door wat volgt : "Om de in artikel 1, § 3 gestelde taak te verwezenlijken kan het promotiecentrum :"

Ter stemming gelegd wordt het gecorrigeerde artikel 4 aangenomen met 8 stemmen.

Na hernummering wordt dit artikel 5.

Artikel 5

Bij artikel 5 worden geen bijzondere opmerkingen gemaakt.

Ter stemming gelegd wordt dit artikel aangenomen met 8 stemmen.

Na hernummering wordt dit artikel 6.

Artikel 6

Bij artikel 6 ligt een amendement voor van mevrouw Trees Merckx- Van Goey en de heren Robert Voorhamme en Paul Deprez (Stuk 482 (1996-1997) – Nr. 2) dat ertoe strekt in § 1 op de eerste regel het woord "promotiefonds" vervangen door het woord "promotiecentrum".

Ter stemming gelegd wordt het amendement en het aldus geamendeerde artikel 6 aangenomen met 8 stemmen.

Na hernummering wordt dit artikel 7.

Artikel 7

Bij artikel 7 worden geen bijzondere opmerkingen gemaakt.

Ter stemming gelegd wordt dit artikel aangenomen met 8 stemmen

Na hernummering wordt dit artikel 8.

V. EINDSTEMMING

Het gehele ontwerp van decreet zoals geamendeerd en gecorrigeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Trees MERCKX-VAN GOEY   Robert VOORHAMME

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

§ 1. De representatieve vertegenwoordigers van de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij kunnen één Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing oprichten, dat erkend wordt door de Vlaamse regering.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de voorwaarden inzake representativiteit op om erkend te worden.

§ 3. Het promotiecentrum heeft tot taak in het binnenland en in het buitenland de promotie van de Vlaamse producten van de Landbouw, Tuinbouw, Visserij en Agro-alimentaire sector te verzorgen en op die manier de afzet ervan te bevorderen.

Artikel 3

§ 1. De Vlaamse regering geeft het erkende promotiecentrum het recht verplichte bijdragen te innen van de bedrijven uit de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij.

De verplichte bijdragen, alsook de wijzigingen ervan, worden bij besluit van de Vlaamse regering algemeen verbindend verklaard.

§ 2. De Vlaamse regering stelt op voorstel van het promotiecentrum de wijze van aangifte en inning, de bijdrageplichten met inbegrip van de ingebrekestelling en uitstel van betaling, de wijze van invordering, de tijdsduur en eventuele andere uitvoeringsbepalingen van de bijdragen vast.

Artikel 4

Jaarlijks kan een dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap toegekend worden aan het promotiecentrum.

Artikel 5

Om de in artikel 1, § 3 gestelde taak te verwezenlijken kan het promotiecentrum :

- samenwerkingsverbanden sluiten met natuurlijke personen en privaats- of publiekrechtelijke rechtspersonen die het promotiecentrum heeft erkend ;

- voor de buitenlandse promotie samenwerken met Export Vlaanderen op basis van een samenwerkingsprotocol ;

- ter uitvoering van die samenwerkingsverbanden en het samenwerkingsprotocol subsidies, premies en andere financiële tegemoetkomingen verlenen.

Artikel 6

Het promotiecentrum legt jaarlijks een verslag over de werking en besteding van de middelen van het afgelopen jaar en een programmatie van de geplande activiteiten en besteding van de middelen van het daaropvolgend jaar voor aan het lid van de Vlaamse regering bevoegd voor het promotiebeleid inzake landbouw.

Artikel 7

§ 1. Het promotiecentrum neemt vanaf de datum van de inwerkingtreding van de bepalingen van dit decreet de goederen, rechten, verplichtingen en de reservemiddelen over van het Vlaams Fonds voor de Promotie van de producten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij, opgericht in uitvoering van artikel 13 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 22 december 1993 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, alsook de goederen, rechten, verplichtingen en personeelsleden van de op 22 september 1994 opgerichte vereniging zonder winstoogmerk voor de promotie van Vlaamse Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserijproducten.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regelen voor de terbeschikkingstelling van personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap naar het promotiecentrum.

Artikel 8

De artikelen 13 tot en met 25 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 worden opgeheven op de datum door de Vlaamse regering vast te stellen.
